

ΑΓΡΙΕΣ ΦΡΑΟΥΛΕΣ - SMULTRONSTALLET

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Ίνγκμαρ Μπέργκμαν
Ηθοποιοί: Ίνγκριντ Τούλιν, Μπίμπι Άντερσον, Βίκτορ Σιέστρομ.

Φωτογραφία: Γκούναρ Φίσερ

Μοντάζ: Όσκαρ Ροζάντερ

Μουσική: Έρικ Νόρντγκρεν

Χώρα: Σουηδία (Α/Μ)

Διάρκεια: 91'

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 16 Βραβεία και 4 Υποψηφιότητες

- Academy Awards, USA 1960 Υποψήφιο για Oscar Σεναρίου στον Ingmar Bergman.

- Golden Globes, USA 1960 Βραβείο Καλύτερης Ξενόγλωσσας ταινίας

- Berlin International Film Festival 1958, 2 Βραβεία, FIPRESCI στον Victor Sjöstrom και Golden Berlin Bear στον Ingmar Bergman.

- Bodil Awards 1959, Βραβείο Καλύτερης Ευρωπαϊκής ταινίας στον Ingmar Bergman.

- Italian National Syndicate of Film Journalists 1960, Βραβείο Silver Ribbon, Καλύτερος Ξένος Σκηνοθέτης.

- Kinema Junro Awards 1963, Βραβείο Kinema Junro Καλύτερης Ξενόγλωσσας ταινίας.

- Mar del Plata Film Festival 1959, 5 Βραβεία, Καλύτερος Ηθοποιός (Victor Sjöstrom), Καλύτερη ταινία (Ingmar Bergman) και Μέγα Βραβείο Κριτικών στους Victor Sjöstrom-Ingrid Thulin (ηθοποιοί) και Gunnar Fischer (Φωτογραφία).

- National Board of Review, USA 1959, 3 βραβεία, Καλύτερη ξένη ταινία, Καλύτερη Σουηδική ταινία και Καλύτερος ηθοποιός (Victor Sjöstrom)

- Online Film & Television Association 2017 Βραβείο Film Hall of Fame

- Venice Film Festival 1958 Βραβείο Pasinetti.

Βαθιά συγκινητικός και αφηγηματικά πρωτοποριακός, ο Μπέργκμαν κοιτάζει κατάματα την ανθρώπινη ψυχή και υπογράφει την καλύτερη ίσως ταινία του.

Ο 78χρονος καθηγητής Μποργκ, ταξιδεύοντας οδικώς με τη νύφη του στο πανεπιστήμιο της Λουντ, για να γιορτάσει το ιωβηλαίο του, αναπολεί σημαντικές στιγμές από τα νιάτα του και κάνει τον απολογισμό της ζωής του.

Σύμπραξη ουσιαστικά του Μπέργκμαν με τον θρύλο του σουηδικού σινεμά, Βίκτορ Σιέστρομ, οι «Άγριες Φράουλες» κοιτούν με αισιοδοξία τα τραύματα των ανθρώπινων σχέσεων όσο αποδεικνύουν περίτρανα την μαεστρία του δημιουργού τους στην οπτική και συναισθηματική απεικόνιση μιας διαδρομής γεμάτη λάθη και επίπονες αποφάσεις. Σε επανέκδοση με νέες κόπιες.

Την ίδια χρονιά με την «Εβδομη Σφραγίδα» ο Ίνγκμαρ Μπέργκμαν στοχάζεται ξανά πάνω στον τρόπο ενδοσκοπήσης και απολογισμού μιας πορείας ζωής, όταν αυτή έρχεται αντιμέτωπη με το –απότομο ή φυσικό– τέλος της. Κι αν στο ζοφερό μεσαιωνικό δράμα του ο Θάνατος είχε τη μορφή μαυροντυμένου σκακιστή, **εδώ παίρνει**

αυτήν ενός προειδοποιητικού ονείρου, το οποίο δίνει από την αρχή στον καθηγητή Ισάκ Μποργκ το έναυσμα να κοιτάξει κατάματα, χωρίς δικαιολογίες και αναβολές, το παρελθόν.

Ο 78χρονος ακαδημαϊκός ταξιδεύει οδικώς με τη νύφη του για το πανεπιστήμιο της Λουντ, το οποίο θα τιμήσει το ιωβηλαίο του. Αν εξαιρέσει όμως κάποιος τη λαμπρή πανεπιστημιακή καριέρα, τι απομένει στη ζωή του πεισματάρη Ισάκ, ο οποίος συνειδητοποιεί σε αυτό το διπλό ταξίδι, το οδικό κι εκείνο σε όλα όσα έχει ζήσει, πως ο εγωισμός του τον άφησε μόνο, εσωτερικά κενό και δυστυχί;

Ο Μπέργκμαν διαλέγει για τον ρόλο του Μποργκ τον Σκανδιναβό σπουδαίο σκηνοθέτη και είδωλό του Βίκτορ Σιέστρομ («Η Άμαζα Φάντασμα», «Ο Ανεμος») και αναθέτει στη φύση (η εξοχή, το φως, το νερό) τον ρόλο του συμπρωταγωνιστή, δημιουργώντας μια σειρά από ιμπρεσιονιστικούς πίνακες κι εξπρεσιονιστικούς εφιάλτες, εικόνες του παρελθόντος και των ονείρων αντίστοιχα.

Με την τεχνική του σουηδικού μοντάζ, όπου παρελθόν και παρόν συνυπάρχουν στο ίδιο πλάνο, ανακαλύπτει μαζί με τον ήρωά του τις μικρές χαρές και βαθιά ανθρώπινες στιγμές του παρελθόντος, οι οποίες σαν ένα άλλο Ρόουζμπατ (του «Πολίτη Κέιν») συνοψίζονται εδώ στη «γωνιά με τις αγριοφράουλες». **Μια αισιόδοξη τελική νότα που διαδέχεται την πικρή μελαγχολία του έσχατου απολογισμού και μία από τις κορυφαίες στιγμές της παγκόσμιας φιλμογραφίας.**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Έχει πάντα ενδιαφέρον να αντιστοιχίζει κανείς κάθε ταινία του Μπέργκμαν με την ηλικία στην οποία την ολοκλήρωσε, καθώς το έργο του μοιάζει να αποτελεί μια διαρκή πραγματεία παρόμοιων θεματικών, οι οποίες όμως εξετάζονται ανάλογα με την περίπτωση με διαφορετικό τρόπο, άλλοτε με αισιόδοξη και άλλοτε με πεσιμιστική ματιά, άλλοτε με πίστη στο ανθρώπινο είδος και άλλοτε με απογοήτευση, έως και μισανθρωπία.

...Χωρίς να απομακρύνεται από την μόνιμη θεματική του γάμου, ο Μπέργκμαν βάζει τον ήρωά του να αναλογιστεί την χαμένη αγάπη του παρελθόντος, να αντιμετωπίσει για άλλη μια φορά την μνήμη του αποτυχημένου γάμου του, να έρθει αντιμέτωπος με την ιδέα της οικογένειας, είτε αυτή αφορά την μητρική αγκαλιά είτε την συζυγική εστία, και να κλείσει τα μάτια στο τέλος της μέρας έχοντας έρθει σε επαφή για άλλη μια φορά με τον ενθουσιασμό της νιότης αλλά και με την μόνιμη απειλή της συναισθηματικής ψυχρότητας.

Στη διαδρομή προς το Λουντ, ο Αϊζακ Μποργκ του Σιέστρομ συνοδεύεται από την νύφη του, Μαριάν (η Ινγκριντ Τούλιν σε έναν ρόλο που μόνιμα δείχνει να εκφράζει μόνο την κορυφή των συναισθημάτων που φαίνεται να βράζουν εντός του χαρακτήρα), από ένα πιθανό ερωτικό τρίγωνο ενθουσιωδών νέων που του θυμίζουν έντονα το παρελθόν (η Μπίμπι Αντερσον υποδύεται την διπλή «Σάρα», τόσο τη νεαρή κοπέλα στο παρόν όσο και το ερωτικό αντικείμενο του πόθου του Μποργκ, που τελικά κατέληξε σύζυγος του αδερφού του σε έναν ακόμα δυστυχισμένο γάμο), από ένα αντρόγυνο που μαρτυρά για άλλη μια φορά τη συναισθηματική βία που μπορεί να απειλήσει μια σχέση αλλά και από τις ίδιες του τις αναμνήσεις, σε μια πνευματική πορεία συμφιλίωσης με το παρελθόν και τους οικείους του χωρίς όμως δεδομένο προορισμό.

Είναι μια πορεία που ταιριαστά απογειώνεται από την θεατρικότητα των διαλόγων του Μπέργκμαν, από την συγκερατημένη δραματολογία που αποκαλύπτει μόνο

όσα είναι απαραίτητα να ειπωθούν, από την εξαιρετική χρήση της σουηδικής ενδοχώρας και όλων των σκιών και των εκρήξεων φωτός που την χαρακτηρίζουν αλλά και από την τόλμη μιας ανάλαφρης οπτικής που μαζί με το δράμα, δε διστάζει να διακρίνει και το ασθενές αλλά σαφές χαμόγελο.

...Το τελικό γαλήνιο πλάνο του Σιέστρομ λειτουργεί τόσο καλά ως φινάλε αλλά και ως αποχαιρετισμός στον ίδιο τον δημιουργό. Οι «Αγριες Φράουλες» είναι τόσο μια γνήσια ταινία του Μπέργκμαν όσο και το ουσιαστικό κύκνειο άσμα ενός ηθοποιού και σκηνοθέτη που επηρέασε καθοριστικά το σινεμά, ακόμα κι αν το όνομά του δεν κατέληξε να είναι τόσο αναγνωρίσιμο όσο των ακολούθων του.

Αλλά πάνω από όλα, η ταινία είναι μια ειλικρινής καταγραφή της ανθρώπινης φύσης και εκείνων των αντίρροπων δυνάμεων που τείνουν να διαλύσουν ή να συσφίξουν κάθε μορφή σχέσης. Και σε αυτή χωρούν τόσο ο τρόμος του παρελθόντος όσο και η αισιοδοξία του μέλλοντος, μία από τις πιο πολύτιμες αλήθειες που αποτύπωσε ποτέ στο σινεμά ο Μπέργκμαν.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

INGMAR BERGMAN

Ο Ernst Ingmar Bergman γεννήθηκε από πατέρα ιερέα στις 14 Ιουλίου 1918 στην Ουπσάλα, Σουηδία και πέθανε στις 30 Ιουλίου 2007 στο Φάρο, Σουηδία. Άρχισε την καριέρα του με κουκλοθέατρο στο οποίο έπαιζε ο ίδιος, η αδελφή του και οι φίλοι του. Επαγγελματικά, άρχισε να γράφει το 1941. Για τις ταινίες του έχει προταθεί για 9 Βραβεία Oscar και έχει κερδίσει συνολικά 75 βραβεία και 44 υποψηφιότητες. Από τις 5 συζύγους του και την Λιβ Ούλμαν που δεν παντρεύτηκε ποτέ, έχει αποκτήσει εννέα παιδιά.

Φιλμογραφία (επιλεγμένη): 2003 Saraband (TV Movie), 2000 Bildmakarna (TV Movie), 1997 Larm och gör sig till (TV Movie), 1995 Sista skriket (TV Movie), 1993 Backanterna (TV Movie), 1992 Markisinnan de Sade (TV Movie), 1986 De två saliga (TV Movie), 1985 Dom Juan (TV Movie), 1984 Dokument Fanny och Alexander (Doc), 1984 Efter repetitionen (TV Movie), 1983 Hustruskolan (TV Movie), 1983 Fanny och Alexander (TV Mini-Series), 1982 Φάννυ και Αλέξανδρος, 1980 Aus dem Leben der Marionetten (TV Movie), 1979 Fårö-dokument 1979 (TV Movie doc), 1978 The Making of Autumn Sonata (Doc), 1978 Φθινοπωρινή σονάτα, 1977 The Serpent's Egg (a film by), 1976 Ansikte mot ansikte, 1975 Trollflöjten (TV Movie), 1974 Scener ur ett äktenskap, 1974 Misanthropen (TV Movie), 1973 Scener ur ett äktenskap (TV Mini-Series), 1972 Viskningar och rop, 1971 The Touch (a film by), 1970 Fårö dokument (TV Movie doc), 1969 En passion, 1969 Riten (TV Movie), 1968 Skammen, 1968 Vargtimmen, 1967 Stimulantia, 1966 Έρωτες χωρίς φραγμό, 1965 Don Juan (TV Mini-Series), 1964 För att inte tala om alla dessa kvinnor, 1963 Η Σιωπή, 1963 Ett drömspel (TV Movie), 1963 Nattvardsgästerna, 1961 Såsom i en spegel, 1960 Djävulens öga, 1960 Jungfrukällan, 1960 Oväder (TV Movie), 1958 Ansiktet, 1958 Rabies (TV Movie), 1958 Nära livet, 1958 Venetianskan (TV Movie), 1957 Αγριες φράουλες, 1957 Herr Sleeman kommer (TV Movie), 1957 Η έβδομη σφραγίδα, 1955 Sommarnattens leende, 1955 Kvinnodröm, 1954 En lektion i kärlek, 1953 Η νύχτα των σαλτιμπάγκων, 1953 Sommaren med Monika, 1952 Kvinnors väntan, 1951 Sommarlek, 1950 Sämt händer inte här, 1950 Till glädje, 1949 Törst, 1949 Fängelse, 1948 Hamnstad, 1948 Musik i mörker, 1947 Skepp till India land, 1946 Βρέχει στην αγάπη μας, 1946 Kris.